

PRŮVODCE MALÉHO

ČTYŘNOZÍ POMOCNÍCI

Slovo „historie“ by se do češtiny dalo přeložit jako dějepis. Je to nauka popisující něco, co bylo dříve. Ze školy máme historii spojenou s lidským rodem a učíme se o tom, jak to bylo v pravěku, starověku, středověku a novověku.

Svoji historii nemají jen lidé, ale také psi plemena. Hovoří se v ní o tom, proč, kdy a v které zemi vznikla, jak byla používána a jak se jim dnes v jednotlivých státech daří.

Dnes si budeme povídat o plemeni, které má jako mateřskou zemi uvedeno Rakousko, ale jeho historie má hodně společného i s naší republikou.

Toto plemeno bylo vyšlechtěno pro práci v horských a podhorských honitbách. Má vynikající nos a schopnost sledovat stopu zvěře po dlouhou dobu. Má vrozenou hlasitost. Znamená to, že pes štěkáním oznamuje (hlásí) svému vůdci, že narazil na čerstvou stopu zvěře.

Má výborné orientační schopnosti a ani ve velkých horských prostorách se neztratí a vždy má přehled o tom, kde se nachází jeho pán a může mu tak nahnat zvěř.

Umí pracovat i na stopě poraněné zvěře a dohledat ji po dlouhé době a na velkou vzdálenost. Je vynikajícím psem pro lov

CHOVATELE LOVECKÝCH PSŮ

černé zvěře a stejně se uplatní i v honitbách, kde jsou jeleni, mufloni, daňci nebo zvěř srnčí.

O tomto zajímavém plemeni se píše, že co se jednou naučí, to si pamatuje celý život. Je to pes velmi inteligentní, někdy je ale trochu paličatý.

Svého pána a rodinu má rád, ale vůči cizím lidem je nedůvěřivý.

Není zlý, ale prostě toho, koho nezná, odmítá. K dětem se chová slušně, ale trochu odtažitě. Nestojí o to, aby si z něj někdo dělал živou hračku.

Svoji práci vykonává s velkou chutí a odvahou a bázlivost je mu naprosto cizí.

Pokud toto plemeno potká na ulici nebo v honitbě člověk psů neznalý, určitě si myslí, že se jedná o křížence jezevčíka. Naše plemeno se opravdu trochu jezevčikoví podobá. Má kratší končetiny a delší hřbet. Tím jeho podobnost s jezevčíkem končí.

Jeho čelisti jsou silné a hlavu dokreslují vysoko zavěšená, hladká a široká slecha (uši), která výborně zakrývají zvukovod a zabrání tak zapadnutí různých nečistot.

Jeho prut (ocas) je poměrně dlouhý, když se natáhne, dosahuje až k zemi. Spodní strana prutu je porostlá delší srstí, která tvoří tak zvaný kartáč. Jeho úkolem je chránit citlivou pokožku před poraněním.

Hrudník je široký a prostorný a kosti končetin silné. Právě pro šířku hrudníku a celkovou mohutnost není plemeno vhodné pro práci pod zemí. Do nory by se pes nevešel, a pokud ano, asi by v jejích úzkých částech uvízl.

Srst je hustá a výborně chrání před nepříznivým počasím. Jedná se přece o plemeno, které bylo vyšlechtěno pro práci v horských honitbách, kterému zima, sníh a nepříznivé počasí nesmí vadit.

Zbarvení srsti může být dvojí. Jedná se

buď o tmavou jelení červeň, v které mohou, ale nemusí, být černé chlupy. Může být také srst černá s pálením. Znaky jsou zvláště výrazné na hlavě, takže pes vypadá jako by měl čtyři oči.

Dnes má plemeno jako zemi původu uvedeno Rakousko a částí jeho názvu je přídavné jméno „alpský“. Původně bylo označováno jako alpsko-krušohorské. Údajně se nenápadný, ale výjimečně pracující a vytrvalý pes v našich pohraničních horách používal již v předminulém století a naši předci určitě věděli, proč mít právě o toto plemeno zájem.

Ted' už asi většina z vás ví, že jsme si povídali o ...

... alpském jezevčikovitém brakýři.

Vladimíra TICHÁ, snímky Jan Tichý